

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 listopada 1983 r.

w sprawie uznania przychodów agentów wykonujących działalność w imieniu jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy na warunkach zlecenia za podlegające podatkowi od wynagrodzeń oraz w sprawie opłacania podatku wyrównawczego przez tych agentów.

Na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 9 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Poddaje się opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń przychody osiągnane przez osoby fizyczne z tytułu prowadzenia w imieniu jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy na warunkach zlecenia w formie rozliczenia zryczałtowanego placówek gastronomicznych, punktów sprzedaży detalicznej, placówek usługowych, zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych.

§ 2. Osoby wykonujące działalność określoną w § 1, zwane dalej „agentami”, opłacają od przychodów z tej działalności podatek od wynagrodzeń w formie zryczałtowanej.

§ 3. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń wynosi miesięcznie:

1) od przychodów agentów prowadzących:

a) restauracje, bary restauracyjne, bary rozrywkowe,

bary alkoholowe, bary uniwersalne, piwiarnie oraz bary piwne:

przy obrocie miesięcznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu
ponad	do	
	300.000	1,5%, nie mniej jednak niż 2.250 zł
300.000	600.000	1,6%
600.000	900.000	1,8%
900.000	1.300.000	2,1%
1.300.000		2,5%

b) kawiarnie, bary kawowe, cukiernie oraz bary cukiernicze:

przy obrocie miesięcznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu
ponad	do	
	300.000	1,0%, nie mniej jednak niż 1.500 zł
300.000	600.000	1,1%
600.000	900.000	1,3%
900.000	1.300.000	1,6%
1.300.000		2,0%

c) zakłady gastronomiczne w pensjonatach, schroniskach i domach wycieczkowych, zakłady gastronomiczne nie wymienione pod lit. a) i b), punkty gastronomiczne, stołówki i bufety pracownicze oraz inne punkty żywienia przyzakładowego — 1,5% od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 1.500 zł,

d) punkty sprzedaży detalicznej:

przy obrocie miesięcznym w złotych		podatek wynosi w procencie od obrotu w punktach sprzedaży detalicznej				
		ogólnospożywczych i cukierniczych		warzywno-owocowych	pozostałych	
		ze sprzedaży towarów nabytych				
ponad	do	w jednostkach gospodarki uspołecznionej	w innych źródłach	w jednostkach gospodarki uspołecznionej i w innych źródłach	w jednostkach gospodarki uspołecznionej	w innych źródłach
	300.000	0,25%	0,5%	1,0%	0,7%	1,5%
		nie mniej jednak niż:				
		450 zł	750 zł	1.500 zł	1.050 zł	2.250 zł
300.000	600.000	0,3%	0,6%	1,1%	0,8%	1,6%
600.000	900.000	0,4%	0,8%	1,3%	0,9%	1,8%
900.000	1.300.000	0,6%	1,0%	1,6%	1,0%	2,1%
1.300.000		0,8%	1,5%	2,0%	1,2%	2,5%

2) od przychodów agentów prowadzących:

a) hotele II kategorii	4.000 zł,
b) hotele III kategorii, motele i pensjonaty	3.500 zł,
c) hotele IV kategorii	3.000 zł,
d) domy wycieczkowe i schroniska	1.600 zł,
e) kempingi: I kategorii	1.500 zł,
II kategorii	1.400 zł,
III kategorii	1.300 zł,
f) pola biwakowe	1.300 zł,
g) parkingi	2.500 zł,
h) wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego	1.000 zł,
i) pozostałe zakłady hotelarskie i obozowiska turystyczne oraz placówki usługowe — 4% od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 800 zł.	

§ 4. 1. Podatek określony w § 3 pkt 1 i pkt 2 lit. i) pobiera się według stawki właściwej dla obrotu faktycznie osiągniętego. Podstawę opodatkowania stanowi obrót miesięczny wynikający z ksiąg handlowych lub ksiąg podatkowych.

2. W razie osiągnięcia przez agenta prowadzącego punkt sprzedaży detalicznej obrotów podlegających opodatkowaniu według różnych stawek podatku, podatek ten od poszczególnych obrotów oblicza się w sposób następujący:

- 1) ustala się miesięczną sumę obrotów i właściwe od tej sumy stawki podatku,
- 2) stawki właściwe od sumy obrotów stosuje się do poszczególnych obrotów.

§ 5. 1. W razie prowadzenia przez agenta równocześnie więcej niż jednego zakładu, zryczałtowany podatek pobiera się odrębnie od przychodów z każdego z tych zakładów.

2. Jeżeli agent osiąga równocześnie przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń według przepisów niniejszego rozporządzenia oraz inne przychody, przychody podlegające opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem od wynagrodzeń traktuje się jako wypłacane przez pierwszego płatnika.

§ 6. Agenci obowiązani są wpłacać bez wezwania należny zryczałtowany podatek od wynagrodzeń na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając w tym samym terminie w urządzie skarbowym deklaracje według ustalonego wzoru.

§ 7. 1. Agenci, którzy osiągają obrót przekraczający kwotę określoną w odrębnych przepisach dotyczących prowadzenia ksiąg handlowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, są obowiązani prowadzić księgi handlowe na zasadach określonych w tych przepisach.

2. Agenci, na których nie ciąży obowiązek prowadzenia ksiąg handlowych (ust. 1), obowiązani są, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, prowadzić księgi podatkowe na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dotyczących prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, według ustalonych wzorów:

- 1) agenci prowadzący zakłady i punkty gastronomiczne — księgę podatkową nr 7,
- 2) agenci prowadzący punkty sprzedaży detalicznej — księgę podatkową nr 8,
- 3) agenci prowadzący zakłady usługowe:
 - a) w zakresie fryzjerstwa, kosmetyki, manicure i pedicure — księgę podatkową nr 2,

- b) w zakresie przewozu towarów — księgę podatkową nr 4,
- c) w zakresie przewozu osób — księgę podatkową nr 5,
- d) w zakresie gospodarki komunalnej, z wyjątkiem chemicznego czyszczenia i farbowania, oraz w zakresie ochrony zdrowia, kultury fizycznej i wypoczynku, a także w zakresie pozostałych usług niematerialnych, z wyjątkiem usług fotograficznych i kopiowania — księgę podatkową nr 6,
- e) w zakresie nie wymienionym pod lit. a)—d) — księgę podatkową nr 1.

3. Agentów, o których mowa w ust. 2, prowadzących:

- 1) punkty sprzedaży detalicznej artykułów spożywczych, rolnych i ogrodniczych, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów,
- 2) zakłady i punkty gastronomiczne bez sprzedaży napojów alkoholowych, w tym również piwa,

przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny, nie licząc małżonka, nie dotyczy obowiązek ewidencjonowania sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży towarów. Agenci ci ewidencjonują dzienne sumy kwot sprzedaży.

4. W razie osiągnięcia przez agenta prowadzącego punkt sprzedaży detalicznej obrotów podlegających opodatkowaniu według różnych stawek zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń, agent powinien obroty te ewidencjonować odrębnie.

§ 8. 1. Agenci obowiązani są wpłacać po upływie każdego miesiąca zaliczki na podatek wyrównawczy od dochodu osiągniętego w tym miesiącu w wysokości tego podatku wynikającej z miesięcznej tabeli podatkowej. Tabele podatkowe zawierające obliczone kwoty podatku wyrównawczego od poszczególnych kwot dochodu stanowią załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

2. W razie wykonywania działalności przez okres krótszy niż rok, zaliczkę oblicza się w sposób następujący:

- 1) według skali określonej w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188) oblicza się kwotę podatku, jaka by przypadła od dochodu obliczonego w stosunku do liczby miesięcy, w których działalność jest wykonywana w ciągu roku,
- 2) ustala się stopę procentową tak obliczonej kwoty podatku w stosunku do tego dochodu,
- 3) ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do faktycznego dochodu miesięcznego.

3. Zaliczki na podatek wyrównawczy wpłaca się bez wezwania na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 10 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając w tym samym terminie w urządzie skarbowym deklarację według ustalonego wzoru. Deklarację składa się również w wypadku, gdy dochód za dany miesiąc obliczony w stosunku rocznym nie przekracza kwoty wolnej od podatku.

§ 9. 1. Agenci, na których zgodnie z odrębnymi przepisami ciąży obowiązek złożenia zeznania w sprawie podatku wyrównawczego za dany rok podatkowy, obowiązani są w terminie przewidzianym do złożenia tego zeznania uiścić dopłatę do zaliczek na podatek wyrównawczy w wysokości różnicy pomiędzy kwotą tego podatku przypadającą od dochodu podanego w zeznaniu a sumą zaliczek należnych w myśl przepisów § 8.

2. Agenci prowadzący księgi handlowe obowiązani są w składanych zeznaniach w sprawie podatku wyrównawczego zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz dołączyć zamknięcie roczne.

3. Agenci prowadzący księgi podatkowe obowiązani są w składanych zeznaniach w sprawie podatku wyrównawczego zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg, a ponadto zamknięte księgi wraz z książką ewidencji sprzedaży dołączyć do tego zeznania.

§ 10. Agenci, na których zgodnie z odrębnymi przepisami nie ciąży obowiązek złożenia zeznania w sprawie podatku wyrównawczego, obowiązani są zamknięcia roczne ksiąg handlowych albo zamknięte księgi podatkowe wraz z książką ewidencji sprzedaży dołączyć do deklaracji w sprawie podatku od wynagrodzeń za miesiąc grudzień (§ 6). Na wniosek agenta termin złożenia zamknięcia rocznego ksiąg handlowych może być przesunięty przez urząd skarbowy najdalej do 15 lutego roku następującego po roku podatkowym.

§ 11. 1. Do agentów prowadzących zakłady i punkty gastronomiczne, punkty sprzedaży detalicznej artykułów spożywczych, rolnych i ogrodniczych oraz zakłady usługowe, jeżeli ich dochód z działalności w tym zakresie w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczył sześciokrotnej rocznej przeciętnej płacy w gospodarce społecznej, może być zastosowane opodatkowanie podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu.

2. Agenci, do których zastosowano opodatkowanie podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu, są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych oraz składania zeznań w sprawie tego podatku.

§ 12. 1. Wysokość sześciokrotnej przeciętnej płacy, o której mowa w § 11, jest ogłaszana w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów w drodze obwieszczenia Ministra Finansów wstępnie — w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy na podstawie danych o wysokości przeciętnej płacy w gospodarce społecznej za trzy kwartały oraz ostatecznie — w terminie do dnia 15 lutego roku podatkowego na podstawie komunikatu Głównego Urzędu Statystycznego o wysokości przeciętnej płacy w gospodarce społecznej za rok poprzedzający rok podatkowy.

2. Za dochód z działalności osiągnięty w roku poprzedzającym rok podatkowy przyjmuje się kwotę dochodu obliczonego w stosunku rocznym; w razie jednak wykonywania działalności, która ze względu na swój charakter może być wykonywana przez okres krótszy niż rok, przyjmuje się dochód faktycznie osiągnięty.

§ 13. Opodatkowanie podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu następuje na wniosek agenta, złożony według ustalonego wzoru właściwemu urzędowi skarbowemu:

- 1) w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a jeżeli wykonywanie działalności rozpoczęło w ciągu roku — przed rozpoczęciem tej działalności, albo
- 2) w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ostatecznie wysokości sześciokrotnej przeciętnej płacy, o której mowa w § 12 ust. 1.

§ 14. 1. W decyzji w sprawie zastosowania opodatkowania podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu urząd skarbowy określa procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu, z uwzględnieniem wszystkich kosztów uzyska-

nia przychodów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym. Urząd skarbowy może określić więcej niż jeden wskaźnik zysku netto, jeżeli agent wykonuje różne rodzaje działalności lub w ramach jednego rodzaju działalności różne rodzaje świadczeń.

2. Agent może zrzec się zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1.

§ 15. Podstawę opodatkowania podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu stanowi dochód roczny ustalony z zastosowaniem określonego w decyzji urzędu skarbowego procentowego wskaźnika zysku netto od obrotu wynikającego z księgi podatkowej, po odliczeniu od tego dochodu składki na ubezpieczenie społeczne i należnego podatku od wynagrodzeń.

§ 16. 1. Agenci opodatkowani podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu są obowiązani wpłacać w ciągu roku na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego, bez wezwania, w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, zaliczki na poczet ryczałtu, składając w tym samym terminie w urzędzie skarbowym deklaracje według ustalonego wzoru.

2. Podstawę obliczenia zaliczki stanowi dochód za miesiąc ubiegły, obliczony według zasad określonych w § 15.

3. Przy obliczaniu zaliczki na poczet ryczałtu stosuje się odpowiednio przepisy § 8 ust. 1 i 2.

4. Zaliczkę za miesiąc grudzień stanowi różnica pomiędzy ryczałtem za rok podatkowy a sumą zaliczek za poprzednie miesiące tego roku. Do deklaracji za miesiąc grudzień agent obowiązany jest dołączyć księgę podatkową.

5. W razie rozwiązania z jednostką gospodarki społecznej w ciągu roku podatkowego umowy, o której mowa w § 1, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do miesiąca, w którym została rozwiązana umowa.

6. Przepis § 8 ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

§ 17. Agenci opodatkowani podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu są obowiązani zawiadomić pisemnie urząd skarbowy, najpóźniej w terminie 7 dni, o następujących zmianach, które mają wpływ na procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu: o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania działalności oraz o zmianach rodzaju i zakresu wykonywanej działalności.

§ 18. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 17, urząd skarbowy może z urzędu lub na wniosek agenta zmienić procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu poczynając od dnia, w którym zaszły zmiany. W takim wypadku decyzję w sprawie zmiany wskaźnika urząd skarbowy doręcza agentowi w terminie 14 dni od daty złożenia zawiadomienia o zmianach. Przepis § 14 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Agenci, którzy:

- 1) podali we wniosku o zastosowanie opodatkowania podatkiem wyrównawczym w formie ryczałtu dane niezgodne ze stanem faktycznym, powodujące nieuzasadnione zastosowanie tej formy opodatkowania lub ustalenie wysokości ryczałtu w kwocie niższej od należnej,

- 2) nie zawiadomili urzędu skarbowego o zmianach mających wpływ na podwyższenie procentowego wskaźnika zysku netto (§ 17) bądź w zawiadomieniu podali dane w tym zakresie niezgodne ze stanem faktycznym,
- 3) prowadzili nierzetelnie (niezgodnie ze stanem faktycznym) księgę podatkową, powodując przez to ustalenie wysokości ryczałtu w kwocie niższej od należnej, bądź nie prowadzili jej w ogóle, albo nie przedstawili urzędowi skarbowemu w terminie, uniemożliwiając przez to sprawdzenie prawidłowości obliczenia ryczałtu przez agenta,
- 4) wykazali obrót znacznie niższy od przeciętnie osiąganego, z uwzględnieniem rodzaju i miejsca wykonywania działalności, wielkości zakupu towarów oraz stanu zatrudnienia, i okoliczność ta została potwierdzona w opinii jednostki gospodarki uspołecznionej, na której zlecenie działalność jest wykonywana, a agent tej okoliczności nie wyjaśnił,

podlegają wyłączeniu z opodatkowania w formie ryczałtu i opłacają podatek wyrównawczy na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy. Agentom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych zryczałtowanej formy opodatkowania podatkiem wyrównawczym.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 zwolnienia od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych nie stosuje się poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została doręczona ostateczna decyzja wyłączająca agenta z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu.

§ 20. W razie wyłączenia agenta z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu, kwoty wpłacane na poczet tego ryczałtu zalicza się na podatek wyrównawczy za dany rok podatkowy, ustalony na ogólnych zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym.

§ 21. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 lutego 1982 r. w sprawie uznania niektórych przychodów za podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 5, póź. 36) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w pkt 11 skreśla się wyrazy „dla jednostek gospodarki uspołecznionej”,
 - b) pkt 26 otrzymuje brzmienie:
„26) prowadzenia na podstawie umowy agencyjnej w imieniu jednostek gospodarki uspołecznionej zakładów i punktów gastronomicznych, punktów sprzedaży detalicznej i zakładów usługowych”,
- 2) w § 2 w ust. 3 skreśla się pkt 3,
- 3) w § 3:
 - a) w ust. 1 i 3 skreśla się wyrazy „lit. a)”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej”,
- 4) w § 4 w ust. 1 pkt 3 i 5 skreśla się wyrazy „lit. a)”,
- 5) skreśla się § 7—10.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz